

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА УДФСУ

Барановичский государственный университет (Белорусь)
Варшавський державний університет (Польща)
Костанайская академия МВД Республики Казахстан
им. Ш. Кабылбаева (Республика Казахстан)
Department of Civil service and Human Resources
of the Parliament (Азербайджан)

До 100-річчя створення навчального закладу

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

*Збірник тез доповідей
II Міжнародної науково-практичної конференції
(23 листопада 2018 року)*

Частина 1

**ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА УДФСУ**

Барановичский государственный университет (Белорусь)

Варшавський державний університет (Польща)

*** Костанайская академия МВД Республики Казахстан
им. Ш. Кабылбаева (Республика Казахстан)**

**Department of Civil service and Human Resources
of the Parliament (Азербайджан)**

СЕРІЯ «ПОДАТКОВА ТА МИТНА СПРАВА В УКРАЇНІ»

Серію «Митна справа в Україні» засновано в 2001 р. Її продовженням є серія
«Податкова та митна справа в Україні», яку започатковано в 2015 р.

До 100-річчя створення навчального закладу

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

*Збірник тез доповідей
II Міжнародної науково-практичної конференції
(23 листопада 2018 року)*

**У двох частинах
Частина 1**

**Ірпінь
2018**

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1
Ф63

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Навчально-наукового інституту права
(протокол № 3 від 15 листопада 2018 року)*

Редакційна колегія:

Топчій Василь Васильович, директор Навчально-наукового інституту права, доктор юридичний наук, професор, заслужений юрист України;

Бойко-Слобожан Олена Олександрівна, заступник директора Навчально-наукового інституту права з наукової роботи та міжнародного співробітництва, кандидат юридичних наук, доцент кафедри фінансового права

Тези подано в авторській редакції.

*Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, назв, назв підприємств, установ, організацій та іншої інформації, поданої в тезах доповідей, несуть автори матеріалів та їх наукові керівники.
Висловлені думки авторів можуть не збігатися з точною зору редакційної колегії і не покладають на неї жодних зобов'язань.*

Переклади і передруки дозволяються лише за згодою авторів.

Ф63 **Фіскальна політика: теоретичні та практичні аспекти юридичної науки** : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (23 листопада 2018 року) : у 2-х ч. Ч. 1. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2018. – 252 с. – (Серія «Податкова та митна справа в Україні», т. 121).

ISBN 978-966-337-456-7

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1

ISBN 978-966-337-456-7

© Навчально-науковий інститут права
Університету ДФС України, 2018

ЗМІСТ

Вітальне слово П. В. Пашка	8
Вітальне слово В. В. Топчія	9

Секція 1. Теоретико-правові та конституційні аспекти забезпечення ойї права в процесі реалізації державної фінансової політики

Камаралі С. Є. Окремі аспекти формування економічної політики уряду П. П. Скоропадського	10
Кудін С. В. Фінансова система України: порівняльно-історичний аспект.....	13
Ліцкевич А. М. О некоторых вопросах развития негосударственного пенсионного обеспечения в республике Беларусь	16
Лощихін О. М. Конституційна економіка та фінансові функції сучасної держави в умовах глобалізації	20
Недяха М. П. Адаптація вітчизняного законодавства до правових стандартів держав-членів ЄС: конституційно- та міжнародно-правові виміри	23
Павлюх О. А. Адміністративний примус як один з інструментів реалізації фінансової політики	26
Панчишин Р. І. Бюджетна децентралізація у контексті розмежування повноважень між органами місцевого самоврядування різного рівня	30
Старостюк А. В. До питання здійснення державної влади	32
Шевченко А. Є. Державна політика радянського уряду щодо розвитку і безпеки автомобільного транспорту у роки другої і третьої п'ятирічки	35

Секція 2. Приватно-правові аспекти реалізації фінансової політики

Богданець В. С., Кибукевич Т. І. Особливості оподаткування договору оренди житлового приміщення	41
Браславець І. В. Особливості оподаткування нерухомого майна	43
Йовик В. О. Удосконалення правового регулювання безготівкового грошового обігу в Україні: деякі питання термінології	45
Кравченко Н. О. Реалізація фінансової політики України в процесі оподаткування спадщини	48
Крупич О. С., Пилипів І. В. Особливості оподаткування за спадковим договором	51
Кузнєцова К. В., Мандрика І. В. Шляхи реформування системи оподаткування нерухомості	54

Кухаревич А. В., Невмержицька А. С. Правові наслідки вчинення правочину під впливом обману: міжнародний досвід та перспективи розвитку	56
Кучер О. В., Мазур І. В. Особливості договору оренди земельних угідь державної та комунальної власності	60
Левицький Б. С., Целип І. С. Договірні відносини споживчого кредитування: міжнародний досвід	63
Мартинюк Ю. Ю., Іванова Н. О. Проблема забезпечення виконання грошових зобов'язань	67
Мілевська А. О., Бережнюк Т. О. Особливості оподаткування діяльності з надання послуг догляду за нігтями та косметологічних послуг	69
Москалюк І. І., Семезенко Я. О. Деякі аспекти правового регулювання фіскальної політики	72
Нехоца Д. В., Бибченко К. Ю. Принцип диспозитивності в умовах реформування цивільного процесуального законодавства	74
Новицька Н. Б., Новицький А. М. Публічно-приватне партнерство при реалізації фіскальної політики в Україні	76
Песоцька Ю. В. Податкові особливості оренди державного майна	79
Петручик А. В., Гриневич А. В. Особливості оподаткування майна отриманого в спадщину	81
Пономаренко І. В., Будашкіна А. О. Деякі аспекти фіскальної політики у сфері господарської діяльності	84
Рябченко Ю. Ю. Суд як суб'єкт цивільного процесуального права	85
Сагайдачна І. А. Порівняльна характеристика податку на нерухомість в Україні та країнах Європейського союзу	88
Сологуб В. П., Шворак Т. В. Особливості оподаткування договору купівлі-продажу нерухомого майна	91
Терлецька І. В., Завальнюк І. В. Особливості оподаткування договору купівлі-продажу рухомого майна	94
Халабуденко О. А. Деконструкція правової норми: логічний аспект	97
Чеховська І. В. Правові підстави створення сім'ї як критерії сімейного оподаткування	101
Юрченко В. С., Шуляка А. В. Поняття та особливості трудового договору з працівниками державної фіскальної служби України	105

Секція 3. Фіскальна політика в системі правового регулювання господарської діяльності

Боднарчук О. Г. Державні закупівлі як інструмент дискреційної фіскальної політики держави	108
--	------------

Боднарчук О. І. Функції та стадії реалізації фіскальної політики в діяльності підприємств	111
Будник Ю. А., Поповичук С. В. Проблеми оподаткування приватних виконавців в Україні	113
Деревянко Б. В. Про визнання операцій із криптовалютою видами господарської діяльності та їх оподаткування	117
Джабраїлов Р. А. Господарське законодавство України та можливості його вдосконалення у контексті концепції сталого розвитку	120
Зельдіна О. Р. Податкова політика як інструмент інвестиційної привабливості України	123
Макаренко А. С. Починок К. Б. Державне регулювання інвестиційної діяльності	126
Минюк О. Ю., Минюк Д. І. Зарубіжний досвід правового регулювання депозитарної діяльності на фондовому ринку	129
Монаєнко А. О. Законне затримання та арешт особи за порушення митних правил та контрабанду з урахуванням практики Європейського суду з прав людини	133
Никитченко Н. В. Господарсько-правові засоби зближення фіскальної політики держави з інтересами суб'єктів господарювання	136
Пилипак О. С. Проблеми функціонування системи моніторингу податкових накладних	141
Покатасва О. В. Співні питання щодо сплати земельного податку у разі відсутності документів на право власності або права користування земельною ділянкою	144
Руденко Л. Д. Щодо функцій фінансів суб'єктів господарювання у фінансовій системі України	147
Сайченко В. О. Особливості оподаткування громадських організацій	149
Сарніцька О. В. Проблеми оподаткування доходу від роялті та їх вплив на суб'єктів господарювання в Україні	152
Шевченко Є. С. Вплив фіскальної політики на розвиток малого підприємництва в Україні	155

Секція 4. Правове регулювання фінансової діяльності держави та органів місцевого самоврядування

Андрощук Б. В., Савченко Б. В. Поняття та значення державного фінансового контролю	158
Аністратенко Ю. І. Сучасні тенденції правового регулювання оподаткування малого та середнього бізнесу	161
Атаманчук Н. І. Роль непрямих податків у забезпеченні ефективної фіскальної політики держави	163

Білоусюк В. В., Дуб А. В. Фіскальний суверенітет як основа національної податкової безпеки у контексті правового регулювання	166
Безносюк Т. Є., Бегійович А. І. Захист бюджетного законодавства: проблеми та шляхи їх вирішення.....	170
Гарбінська-Руденко А. В., Ковтун В. М. Зарубіжний досвід проведення податкових перевірок.....	173
Герасименко К. В., Бальян О. А. Правове регулювання державних доходів.....	176
Городинська М. І. Фінансові санкції як заходи правового примусу у фінансовій діяльності держави	179
Давидець Д. О., Гнелицький Е. А. Місцеві бюджети в умовах децентралізації.....	182
Данілюв С. О. Напрями вдосконалення взаємодії органів публічної влади у механізмі адміністрування податків і зборів	186
Касьяненко Л. М. Зарубіжний досвід розв'язання податкових конфліктів.....	189
Кравчук Р. І., Крестантович В. Л. Передумови виникнення тіньової економіки та заходи для її запобігання	192
Крип'яцький Я. М., Пріхно Р. В. Роль державної казначейської служби у виконанні бюджету.....	195
Марченко В. Б. Інституалізація податкового контролю трансфертного ціноутворення в Україні у контексті присудження до плану BEPS	198
Мацелик М. О., Мацелик Т. О., Стріяшко Г. М. Боротьба з контрабандою – запорука фінансової безпеки держави.....	202
Онишко О. В. Правовий потенціал удосконалення фіскальної політики.....	204
Онищик Ю. В. Бенефіціарний отримувач доходу за податковим кодексом України: проблеми правової ідентифікації.....	208
Покатаєв П. С. Чи мають бути об'єктом оподаткування малі архітектурні форми?	211
Попова Л. Ю., Федоряка М. Ю. Відповідальність за порушення бюджетного законодавства.....	214
Проданик В. М. Забезпечення фінансової безпеки та публічне управління формуванням малого та середнього підприємництва в Україні.....	217
Пугач І. О., Оксенюк А. М. Податкові правопорушення та види відповідальності за них	220
Савченко Л. А., Даньченко Т. В. До питання удосконалення правового статусу Державної аудиторської служби України	222

Скорик А. Л., Бірюков М. А. Відповідальність за порушення податкового законодавства	225
Сластьоненко О. О., Андрушук Б. В. Значення та роль фіскальної функції митних платежів	227
Субіна Т. В., Бойко-Слобожан О. О. Напрями удосконалення податкових надходжень в Україні.....	230
Ткаченко Я. О., Чередніченко А. О. Сприяння митних органів у вирішенні проблем імпортування контрафактної продукції	233
Хельменко О. В. Сучасний стан митно-тарифного регулювання та шляхи його розвитку в Україні	237
Цимбалюк А. В. Роль Університету ДФС України у науковому і правотворчому забезпеченні процесів модернізації фіскальної служби України.....	240
Чайка В. В. Не ліквідована, але без повноважень: проблеми визначення правового статусу податкової міліції у податковому законодавстві	242
Шенгель А. Д. Інститут постійного представництва нерезидента як засіб захисту фіскального суверенітету держави.....	245
Шинкарьов А. М. Фінансова взаємодія та між секторальне партнерство на місцевому рівні.....	248

ключаються, перш за все, в неефективній бюджетній політиці, це впливає на основі аналізу доходної частини бюджету, основним джерелом якої є податки, які складають приблизно 4/5 її частини, що вказує на низький рівень прибутковості державних підприємств, експортних операцій, тобто нераціональне використання можливостей. Що стосується видаткової частини, по скільки Україна – соціально-орієнтована держава, відповідно потрібно збільшувати фінансування показників зорієнтованих на людину як основну ланку виробництва, розподілу, обміну та споживання, і при цьому не зменшуючи достатнє забезпечення інших показників. Тобто, необхідно раціонально використовувати кошти, а саме залучати в діяльність, яка б приносила прибуток, а не тільки задовольняла інтереси суспільства, адже при збільшенні доходів є перспектива покращення стану життя населення та розвитку економіки [2, с. 11].

Якщо чітко говорити про господарську діяльність, то варто визначити низку фактів щодо норм які її регулюють, а саме проблеми та суперечність таких норм. Зокрема недопрацювання в законодавстві формує можливість для всіх суб'єктів господарювання ухилятися від оподаткування та інших обов'язкових платежів чи вчиняти інші правопорушення в цій сфері.

Тому на нашу думку сьогодні, найкращим прикладом врегулювання всіх цих протиріч, правопорушень та проблем є світовий, зокрема європейський досвід, який не потрібно оминати увагою а навпаки досить детально досліджувати і аналізувати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дулік Т. О., Александрюк Т. Ю. Вектори розвитку сучасної фіскальної політики України // Міжнародний науковий журнал. International Scientific Journal ISSN 2410-213X. Збірник наукових статей. — 2016. Випуск 2. Київ. — С. 107–115.
2. Мельник В.М. Фіскальна політика держави в умовах фінансової кризи // Фінанси України. — 2008. — № 11. — С. 11–17.
3. Орлюк О. П. Фінансове право. Академічний курс [Текст] : підручник / О. П. Орлюк. — К.: Юрінком Інтер, 2012. — 808 с.

Рябченко Юрій Юрійович,
*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу
Університету державної фіскальної служби України*

СУД ЯК СУБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

На відміну від інших учасників судового процесу суд є: суб'єктом судової влади; суб'єктом, до якого висуваються вимоги щодо високого професійного рівня [1, с. 181]. Висхідний характер правового статусу судді стосовно цивільного процесуального права зумовлений також особливим становищем

суду як суб'єкта цивільного процесуального права у системі його суб'єктів, а також характером взаємозв'язку та взаємовпливу суду як із власне галуззю цивільного процесуального права, так і з окремими його суб'єктами.

У випадках, передбачених законом, суд автоматично набуває відповідні цивільні процесуальні права та обов'язки, а тому недоцільно вказувати на можливості суду вступати у правовідносини, а також вчиняти дії, спрямовані на це.

На відміну від суб'єктів приватного права, основою для визначення суб'єктивних прав яких можна вважати законний інтерес, для суб'єкта публічної влади такою основою є функціональне призначення, відповідно до якого закріплено компетенцію.

Вплив принципу верховенства права простежується також на рівні конкретних аспектів суду як суб'єкта цивільного процесуального права. Сприйняття суду з таких аспектів, як: ідентифікуюча властивість; правосвідомість; сукупність правових відносин, правових зв'язків [2, с. 121–123] тощо вказує на можливість застосування до характеристики суду як суб'єкта цивільного процесуального права загального підходу, за яким висхідним джерелом відповідних властивостей є людина. Тобто, ідентифікуюча властивість, як сукупність певних правових властивостей людини, є базовою категорією, виходячи з якої характеризується суд як суб'єкт цивільного процесуального права, із врахуванням його особливостей.

Вплив принципу верховенства права на статус суду як суб'єкта цивільного процесуального права простежується також на рівні реалізації судом своїх повноважень, передусім – функціональних. Так, суд застосовує вказаний принцип при розгляді цивільних справ (ч. 1 ст. 10 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 № 1618-IV [3]), і зокрема – таку його вимогу, як принцип пропорційності – як вимогу справедливого балансу між суспільним інтересом та конкретним суб'єктивним інтересом, який захищається судом при винесенні судового рішення.

Процесуальні гарантії належного здійснення судочинства слід охарактеризувати як галузевий прояв загальних гарантій правової законності. Вони є наслідком функціонування суду як суб'єкта цивільного процесуального права, що визначає необхідність належного забезпечення його діяльності і свідчить про можливість розгляду суду як суб'єкта формування галузі цивільного процесуального права. Такими гарантіями можна визначити: засоби процесуального примусу, повноваження головуєчого в судовому засіданні щодо підтримання порядку в судовому засіданні, таємниця нарадчої кімнати, окремі інститути цивільного процесуального права (процесуальні строки, судові витрати тощо) та ін.

Процесуальний статус суду при розгляді справи у суді першої інстанції та такий статус при розгляді справи у провадженнях щодо перегляду судового рішення співвідносяться між собою як загальне та особливе. Специфіка розгляду справи у провадженнях щодо перегляду судового рішення, особливі вимоги до суду, що здійснює перегляд судового рішення зумовлюють специфічні риси суду як суб'єкта цивільного процесуального права у провадженнях

щодо перегляду судового рішення. Тому як суд першої інстанції, так і суд апеляційної, касаційної інстанцій являють собою суд у широкому сенсі як суб'єкт цивільного процесуального права.

Стосовно характеристики судів апеляційної та касаційної інстанцій, у аспекті правових принципів, можна вказати про засадничий характер прав людини, основоположних засад природного права у регулюванні цивільних процесуальних правовідносин. З іншого боку, має місце визначальний вплив суб'єктів цивільного процесуального права на формування цивільного процесуального права та визначення механізму правового регулювання.

Дискусія щодо природи наказного провадження (чи можна вважати відповідну діяльність суду правосуддям) на даний час не може вважатись закритою. Вирішення справи у порядку наказного провадження може сприйматись як альтернатива правосуддю.

Актуальним постає питання кількісного формування складу суду за участі присяжних. Проблематика зумовлюється: різними законодавчими підходами до визначення кількісного складу суду у різних галузях судочинства (один професійний суддя та двоє присяжних у цивільному судочинстві і водночас двоє професійних судді та троє присяжних – у кримінальному). Доцільним є використання у цивільному процесуальному законодавстві підходу, що продемонстрований у кримінальному процесі. Іншим варіантом вирішення проблеми можна вважати виключення з компетенції присяжних тих повноважень, що стосуються ухвалення судового рішення із збереженням за ними усіх інших гарантій, пов'язаних із участю у судовому процесі.

Аксіоматичним є теоретичний підхід щодо визнання багатоманітності завдань діяльності суду, що передбачає вирішення ним не тільки спору про право, а реалізації також інших гарантій прав і свобод людини (розгляд справ у порядку непозовних проваджень та процедур). У зв'язку із цим обгрунтовано доцільність закріплення такого підходу у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII [4] у нормах, стосуються визначення завдань суду.

Елементами цивільного процесуального статусу суду як суб'єкта цивільного процесуального права виступають принципи цивільного процесуального права, що передбачає визначення таких принципів та врахування їх специфіки у непозовних провадженнях. Втім, дослідження вказаних проваджень надає підстави для висновку про поширеність щодо них таких загальних засад позовного провадження, як: диспозитивність, змагальність, процесуальна рівноправність, гласність тощо. Певний виняток становлять лише наказне та окреме провадження, а також окремі провадження у справах щодо вирішення питань, пов'язаних із виконанням судових рішень.

Отже, попри принципово відмінні функції суду у непозовних провадженнях, можна вказати про можливість застосування багатоаспектного підходу щодо визначення суду як суб'єкта цивільного процесуального права також у непозовних провадженнях, за винятками наказного та окремого провадження, а також окремих проваджень у справах щодо вирішення питань, пов'язаних із виконанням судових рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Організація судових та правоохоронних органів: підруч. / І. Є. Марочкін та ін.; за ред. І. Є. Марочкіна. Харків: Право, 2013. 448 с.
2. Архипов С. И. Субъект права: теоретическое исследование. СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2004. 469 с.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV. Офіційний вісник України. 2004. № 16 (07.05.2004). Ст. 1088 (із змінами).
4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII; за станом на 01 верес. 2018 р. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31 (29.07.2016). Ст. 545.

Сагайдачна Ірина Андріївна,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Навчально-наукового інституту права
Університету державної фіскальної служби України
Науковий керівник:

Обривкіна Оксана Миколаївна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу
Університету державної фіскальної служби України

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОДАТКУ НА НЕРУХОМІСТЬ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

На даному етапі економічної кризи податкові реформи і, зокрема, питання щодо оподаткування майна в Україні є вкрай актуальним. Передусім, це обумовлено тим, що податок на нерухомість був і залишається одним з найбільш надійних джерел бюджетних доходів. Обравши євроінтеграційний шлях розвитку, наша держава максимально намагається наблизити власну нормативно-правову базу до стандартів законодавства країн-учасниць Європейського Союзу. В рамках представленої теми доцільним буде проаналізувати дане питання в порівняльному аспекті на прикладі законодавства України та деяких країн Європейського Союзу (Франції, Німеччини, Чехії).

Звернення до зарубіжного досвіду дозволяє побачити, що в ряді країн існує єдиний податок на нерухомість. Практика оподаткування зарубіжних країн показує, що майнові податки існують приблизно в 130 країнах світу, хоча значимість їх різна.

Об'єктом оподаткування, можуть виступати земля, будівлі та споруди, оскільки їх на відміну від рухомого майна відносно легко виявити і ідентифікувати. Найчастіше податок сплачується власниками нерухомості, також платником податків може бути орендар або обидва згаданих вище особи.